

Моя перша подорож до великого міста

 Lesley Koyi, Ursula Nafula

 Brian Wambi

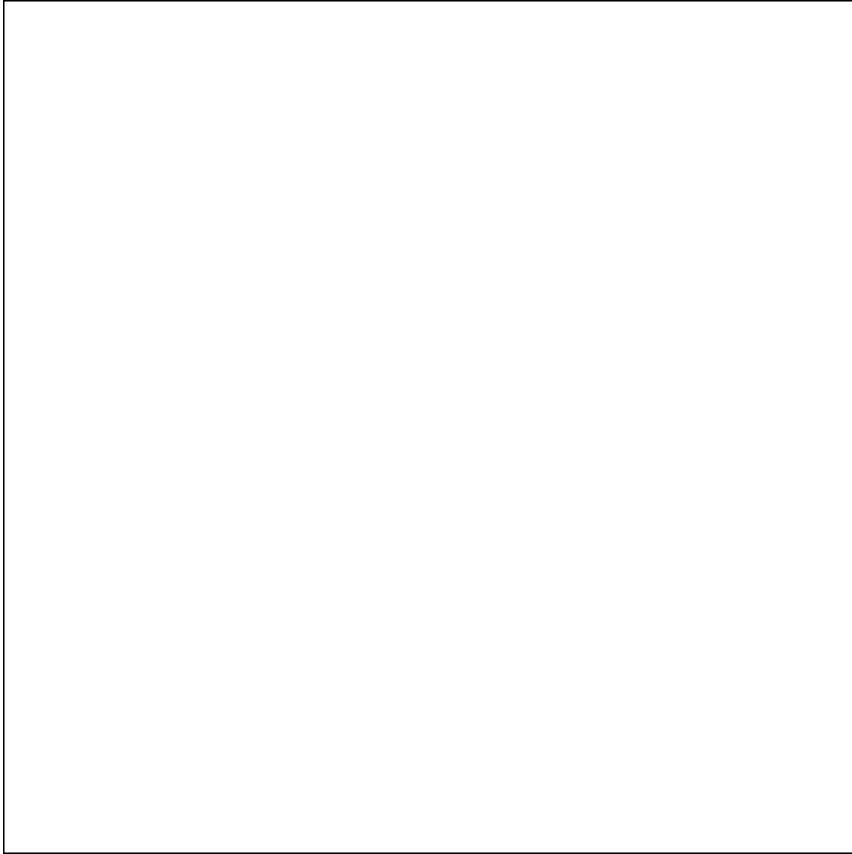
 Oksana Duchak

 Ukrainian

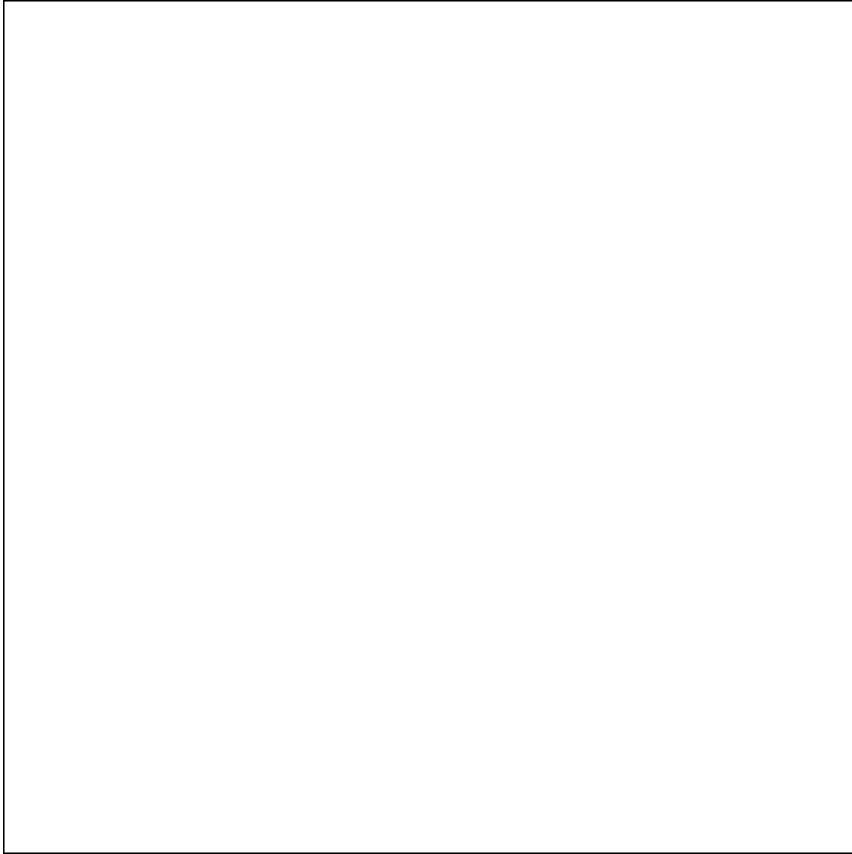
 Level 3

(imageless edition)

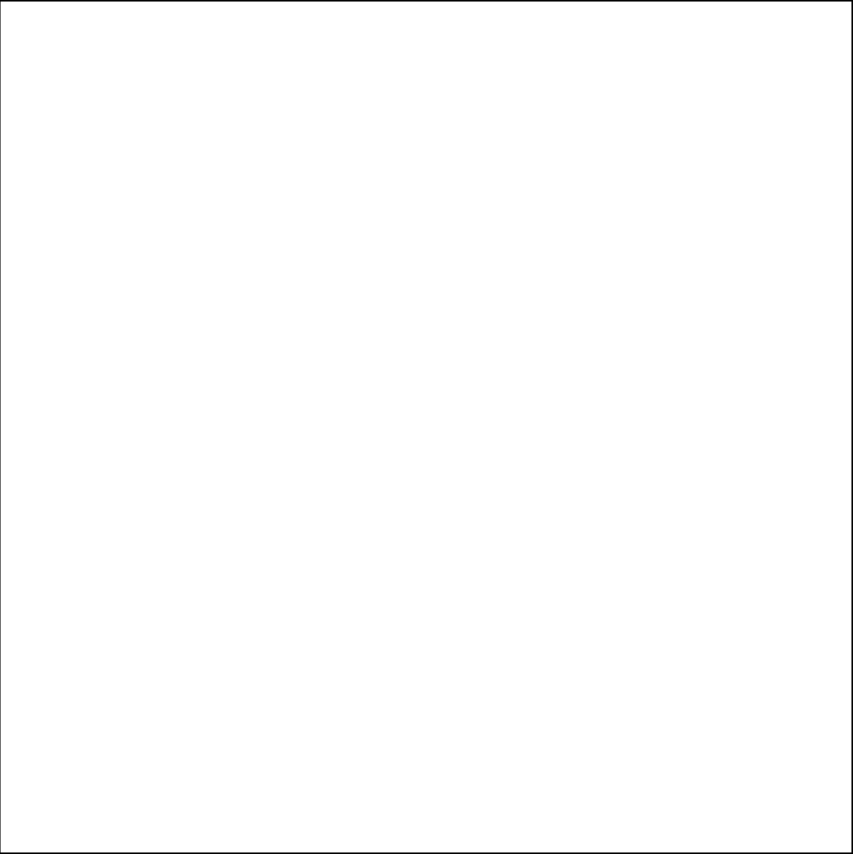

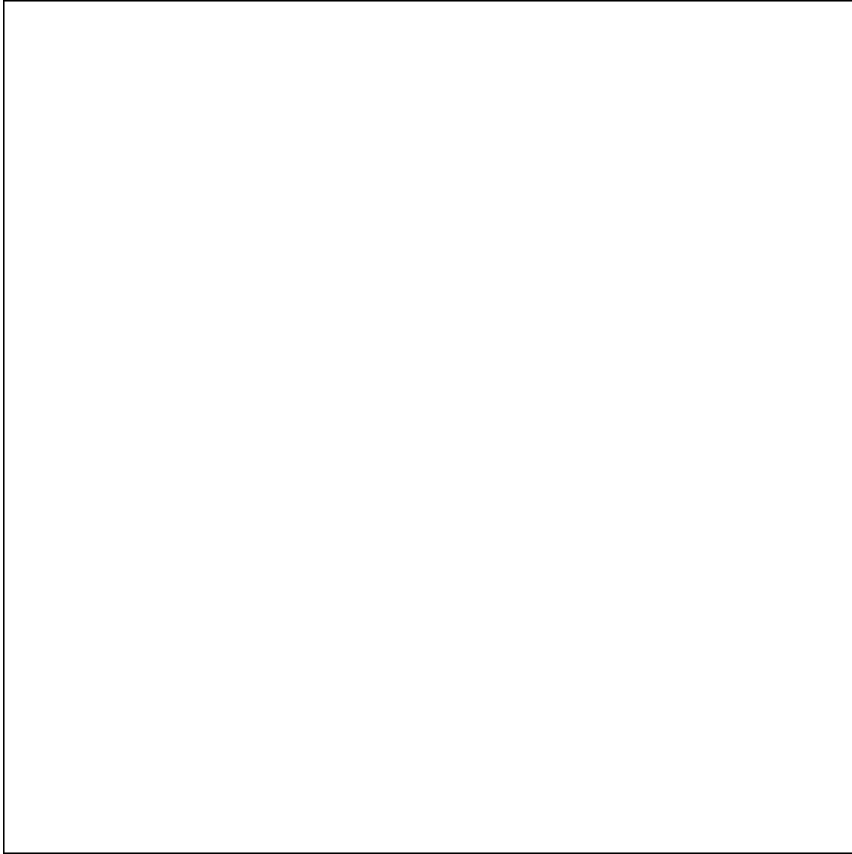
На маленькій автобусній зупинці у
моєму селі було багато людей та
переповнених пасажирами автобусів, а
на землі скрізь валялись різні речі.
Закликальники активно викрикували
маршрути своїх автобусів.

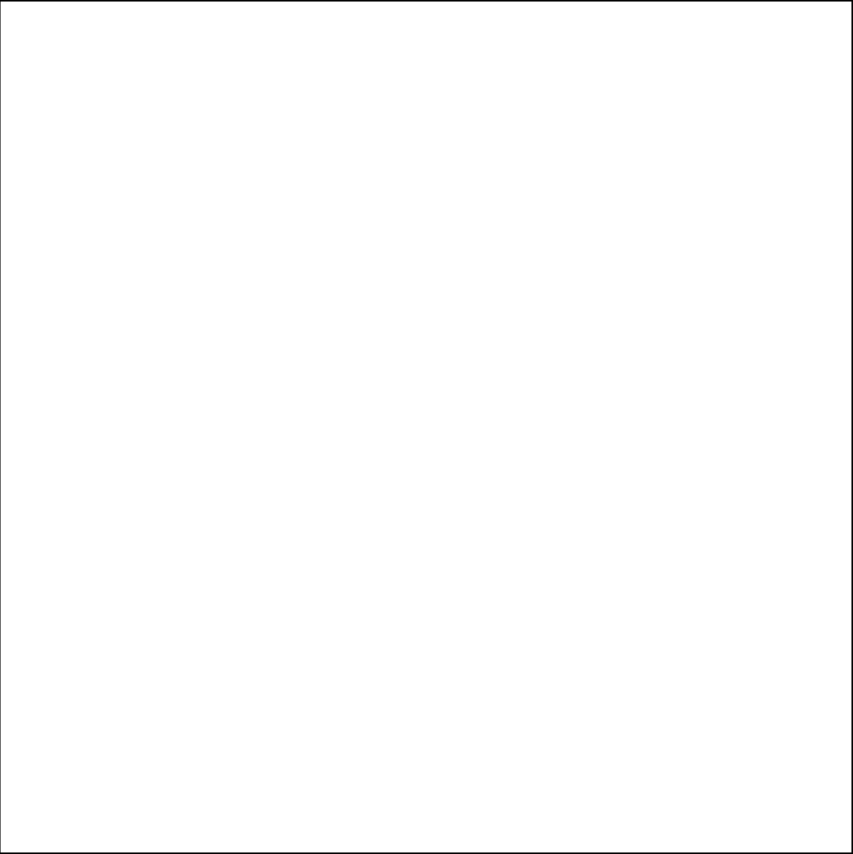
“Місто! Місто! На захід міста!” -
викрикував закликальник автобуса.
Саме цей автобус був мені потрібний.

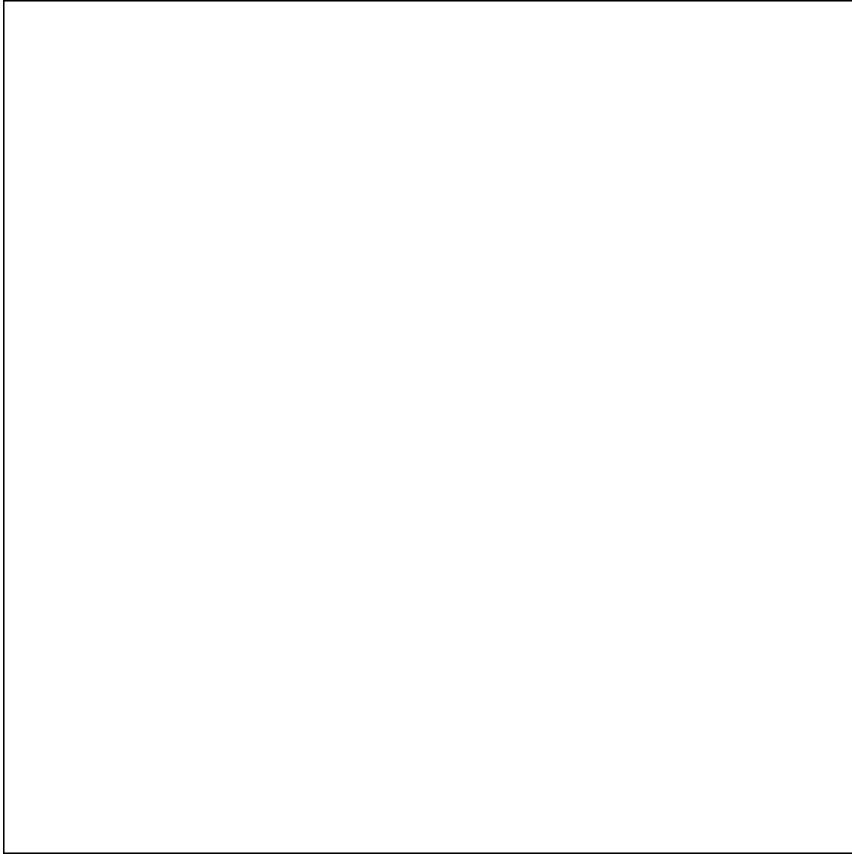
Автобус до міста був майже заповнений, але люди все ще намагались зайти всередину. Деякі люди залишали свій багаж у спеціальному місці під автобусом, тоді як інші - на спеціальних полицях всередині автобуса.

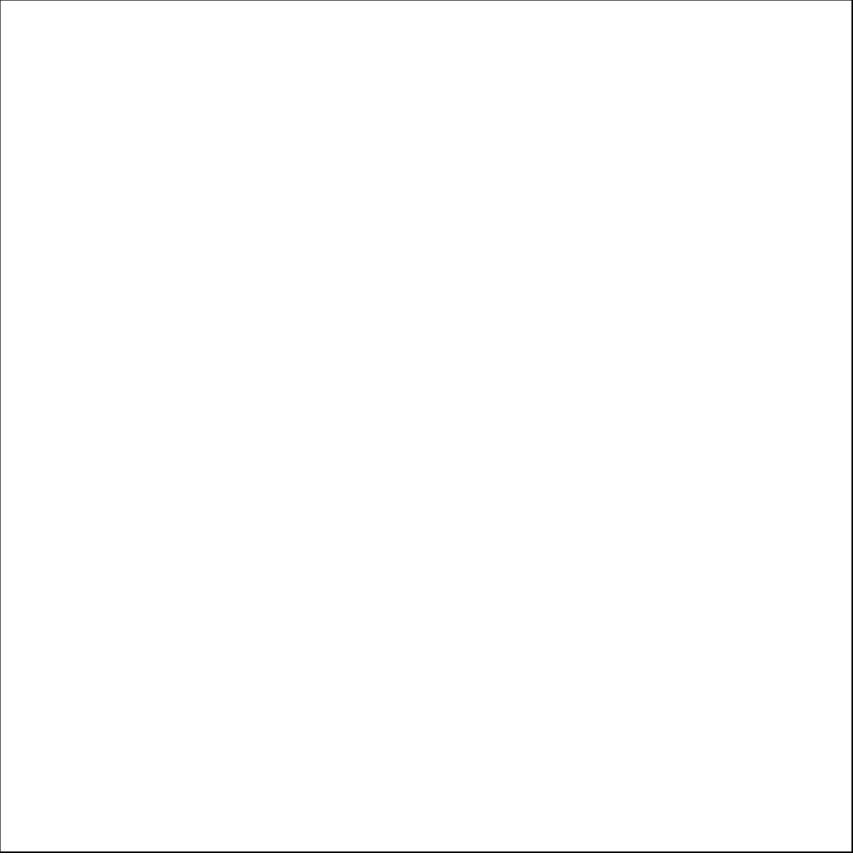
Пасажири міцно тримали свої квитки в руках, намагаючись знайти вільне місце у переповненому автобусі. Ось жінка з дітьми зручно влаштувались для довгої подорожі.

Я знайшов собі місце біля вікна.
Чоловік, який сидів біля мене, міцно
стискав у руках зелений пластиковий
пакет. Чоловік був у старенькому
пальті та старих сандалях, і він був
дуже схвильований.

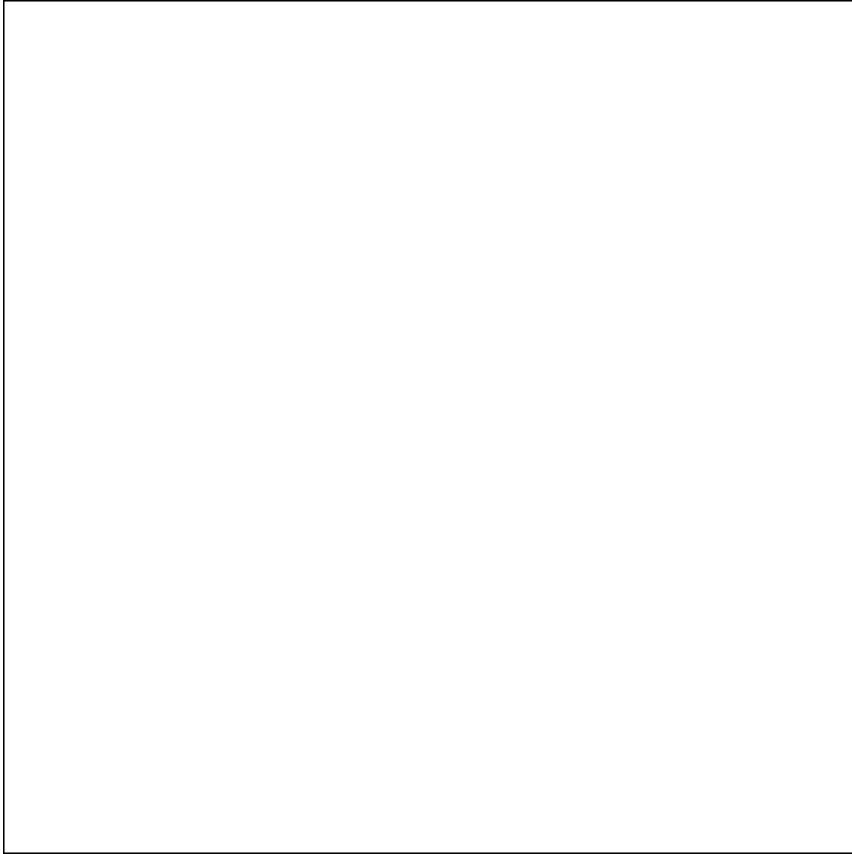

Я виглянув у вікно і зрозумів, що я покидаю своє село, де я виріс. Я прямував до великого міста.

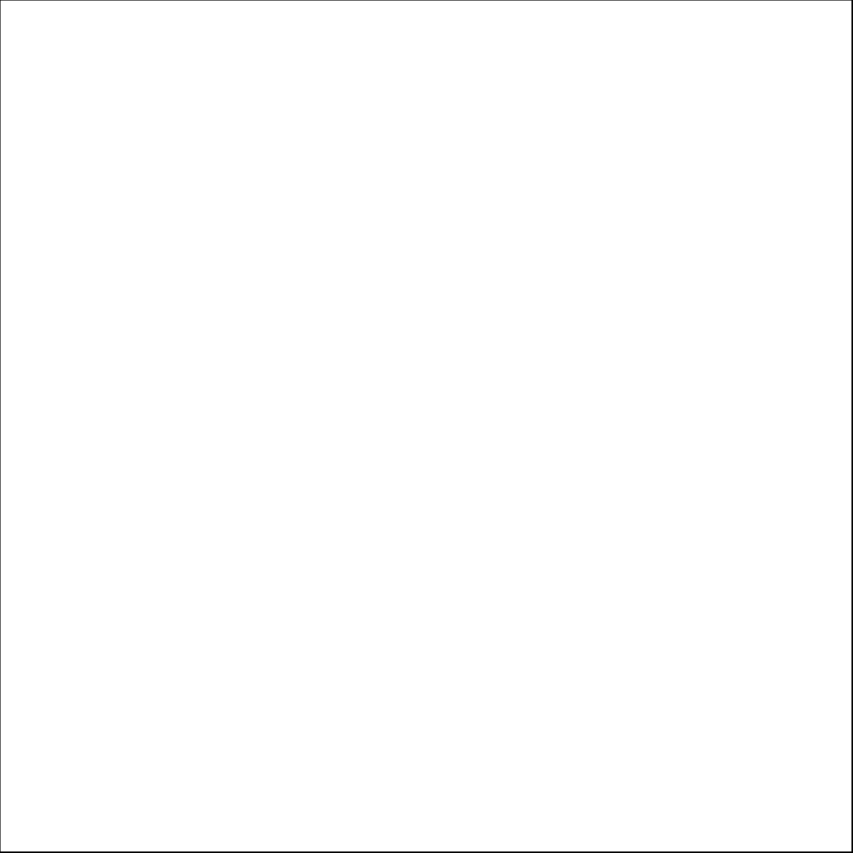

Нарешті посадка завершилась, і всі пасажири знайшли свої місця. Рознощики-продавці пропихались всередину автобуса, щоб продати пасажирам свій товар. Кожен продавець викрикував назву товару, який він хотів продати. Для мене всі ті слова були такими смішними!

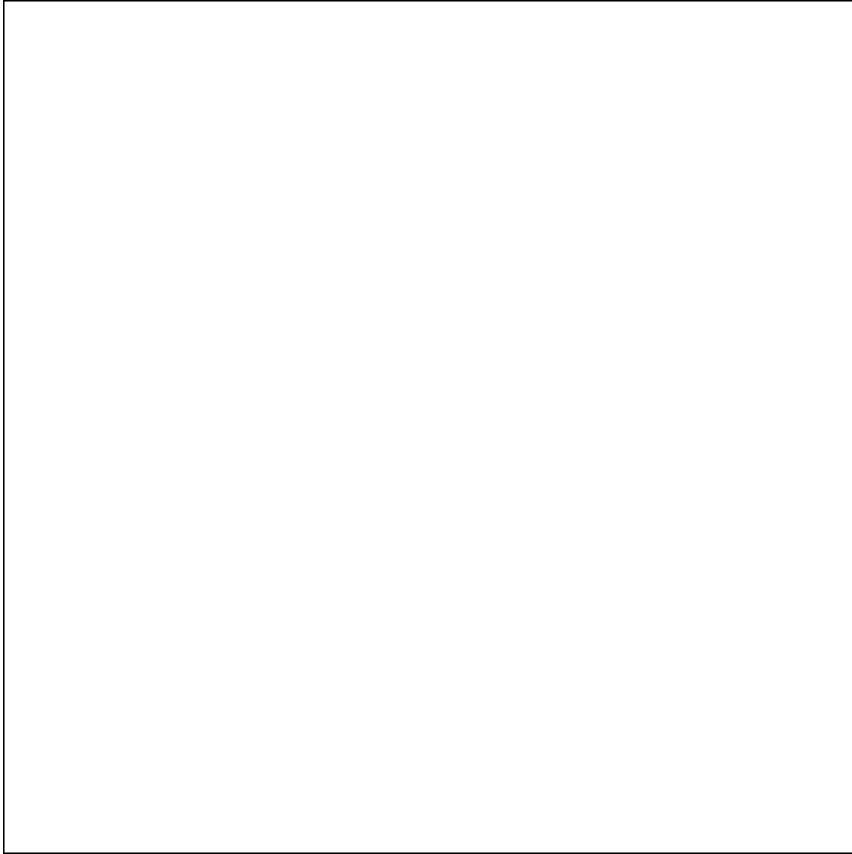

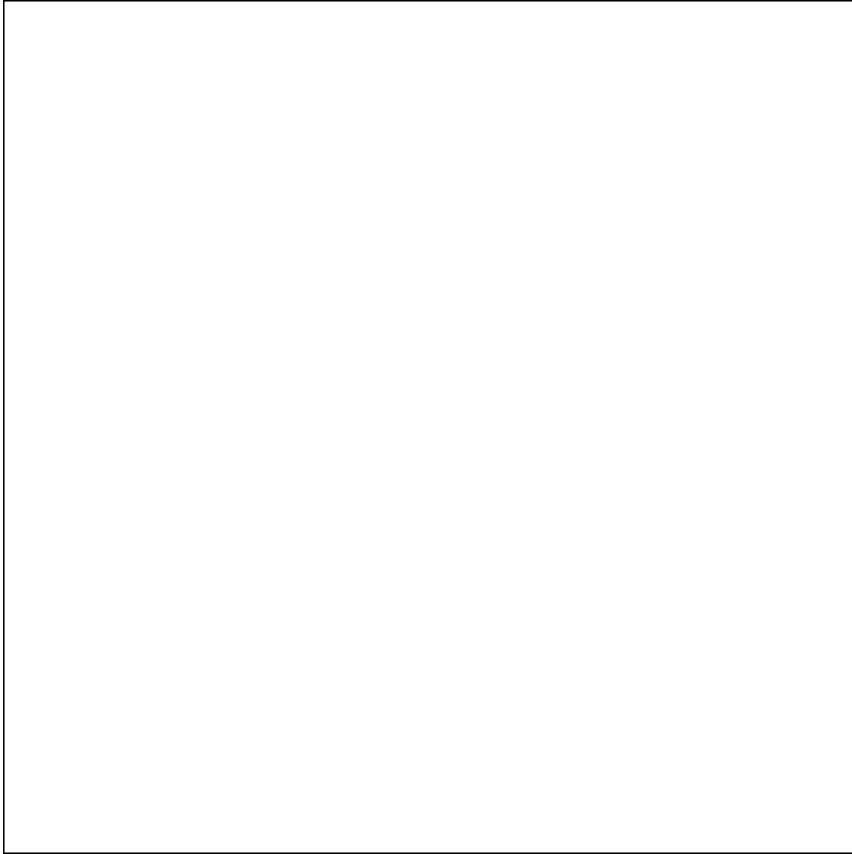
Деякі пасажири купували напої, інші - якусь перекуску, і починали жувати. Ті, які не мали грошей, просто дивились. Серед них був і я.

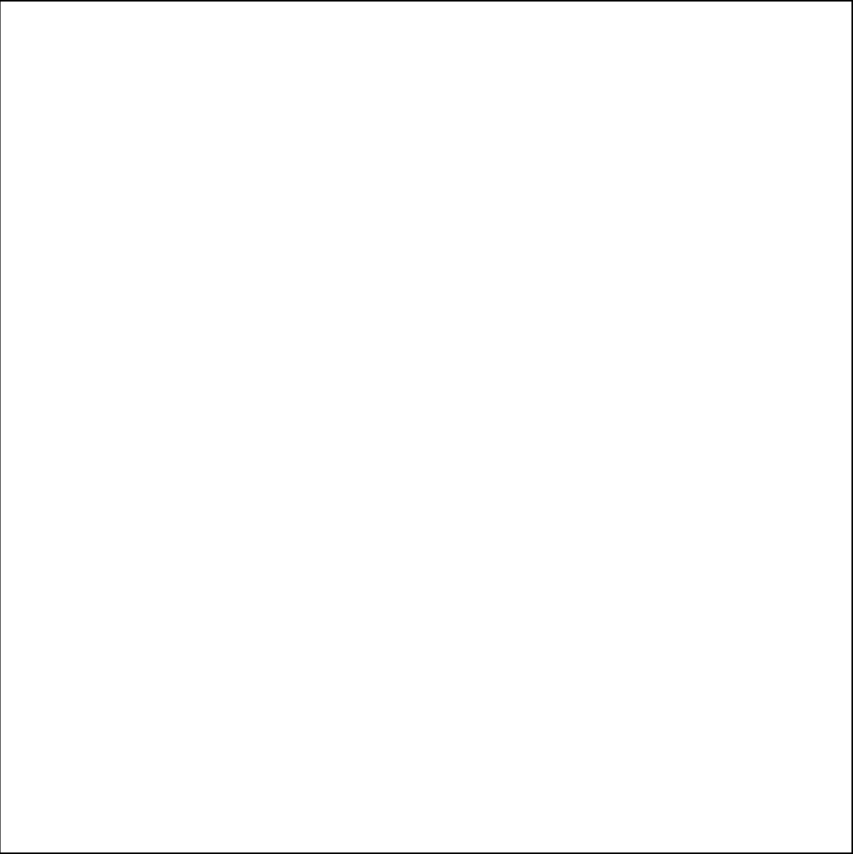
Гучний звук автобуса перервав усі ці “розваги”. Цей сигнал означав, що автобус був готовий вирушати у дорогу. Закликальники голосно кричали до рознощиків, щоб вони виходили з автобуса.

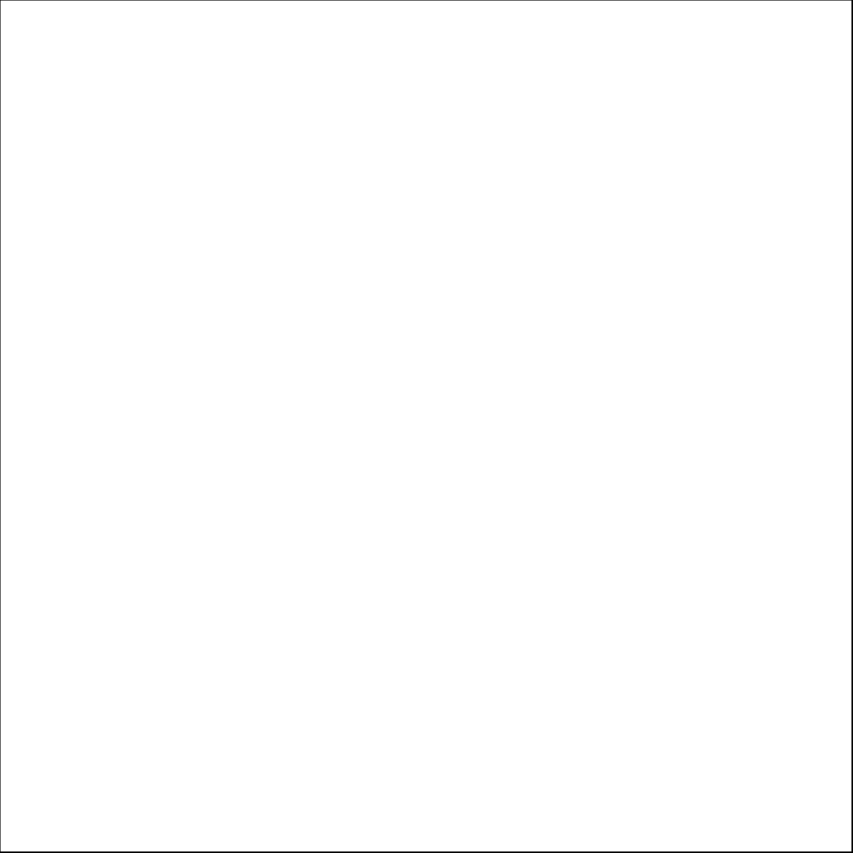
Рознощики товарів пропихались до виходу. Деякі ще віддавали решту пасажирам. Інші - до останнього намагалися щось продати.

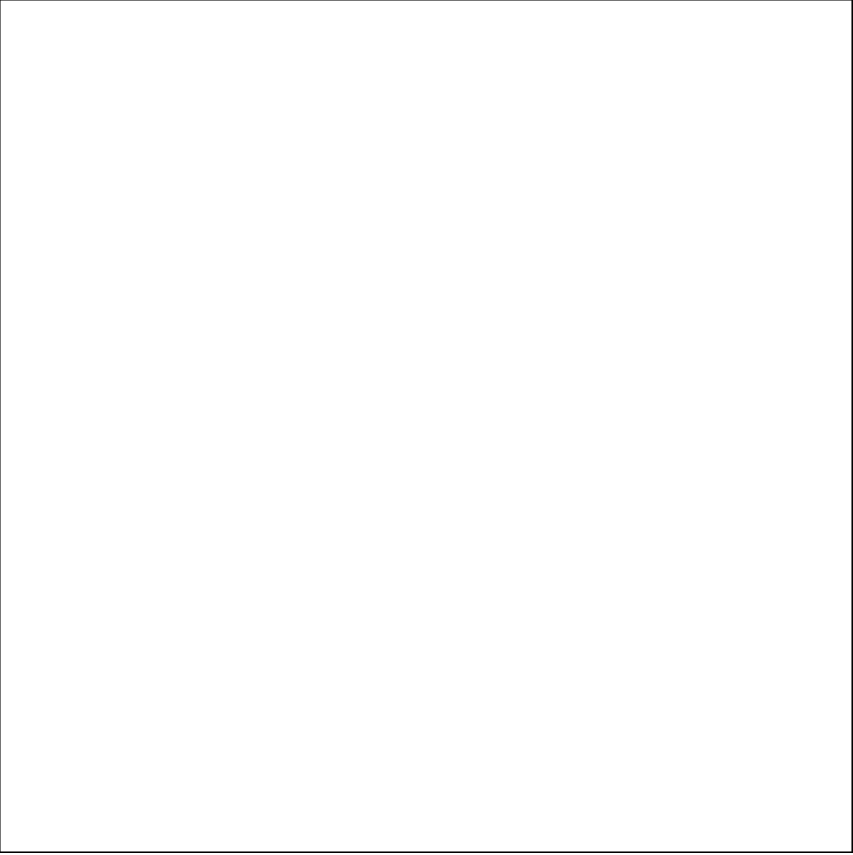
Коли автобус рушив, я виглянув у вікно. Мені стало цікаво, чи я коли-небудь ще повернусь до свого села.

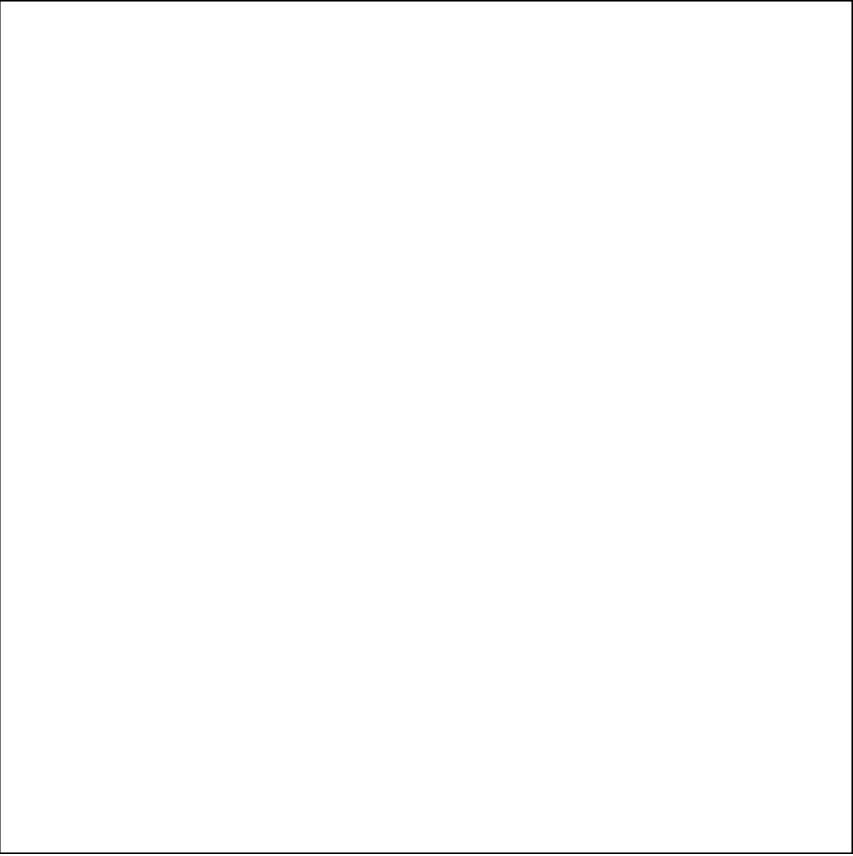
Чим довше ми їхали, тим спекотніше ставало в автобусі. Я заплющив очі і намагався заснути.

У думках я повертався додому. Я все думав про те, чи моя мама буде у безпеці, чи мої кролики принесуть гроші, чи мій брат не забуде полити саджанці дерев.

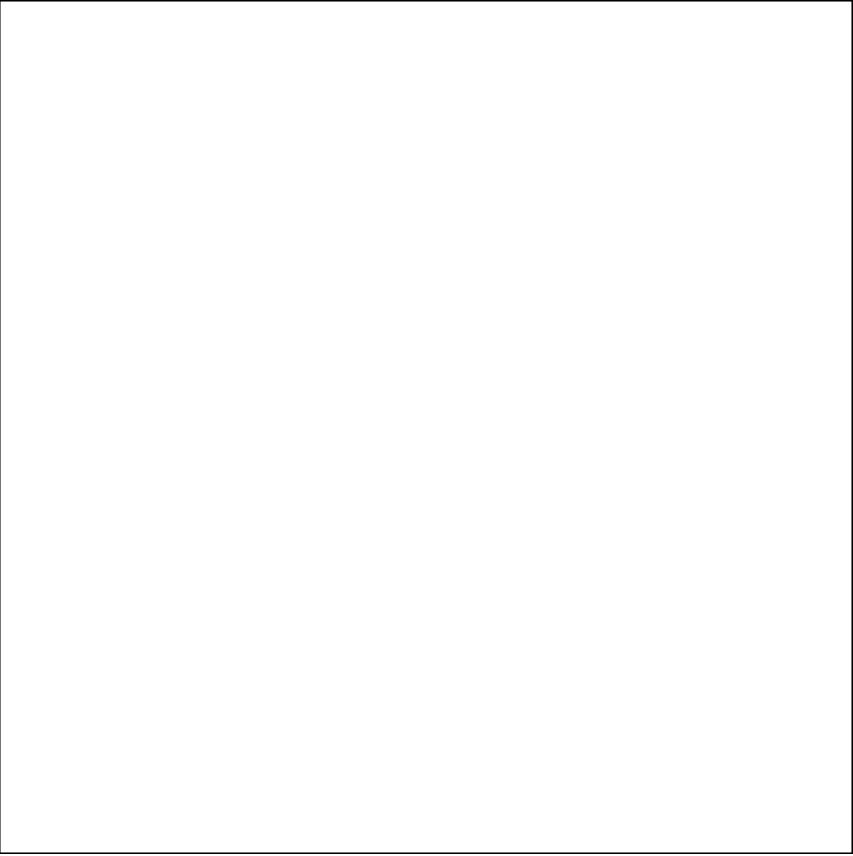

Під час подорожі я намагався
запам'ятати назву місця, де жив мій
дядько у великому місті. Я навіть
бурмотів її, коли засинав.

Через дев'ять годин я прокинувся від
голосного стукоту і закликання
пасажирів до мого села. Я захопив свою
маленьку торбинку і вискочив із
автобуса.

Автобус, який повертався до мого села, наповнювався пасажирами дуже швидко. Скоро він рушатиме на схід. Але зараз найголовніше для мене - це знайти будинок мого дядька.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Моя перша подорож до великого міста

Written by: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrated by: Brian Wambi

Translated by: Oksana Duchak

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).